

Op handen gedragen

Hospice Gorinchem wil er zijn voor mensen in de laatste levensfase. We doen dat met een organisatie die steunt op vrijwilligers. Desondanks draaien wij een exploitatie van 2,5 à 3 ton op jaarbasis. Dat is niet zo gek, als je weet dat we voor onze gasten een pand huren dat ook aangekleed, onderhouden en verwarmd moet worden. Daarnaast drukken de kosten voor de opleiding van vrijwilligers en de coördinerende personeelskosten op de exploitatie. Net als bijvoorbeeld automatisering, abonnementen, voeding en het organiseren van de veiligheid.

Het is onmogelijk onze organisatie alleen op subsidies te draaien. Voor ongeveer 30% van onze exploitatie zijn we afhankelijk van donaties, giften en sponsoring. En dus besteden we hier graag aandacht aan al die particulieren, instellingen en bedrijven die ons steunen.

Particulieren, clubs en instanties

Regelmatig ondersteunen particulieren ons met een gift, schenking of legaat. Daarnaast zijn er clubs en instanties die aan ons denken als ze een sponsoractie organiseren. We besteden de gelden die we zo verwerven bijvoorbeeld aan de aanschaf van linnengoed, servies of nieuwe Tv's voor op de gastenkamers. U begrijpt vast dat we de mensen die ons zo steunen hier niet persoonlijk kunnen en mogen noemen. Maar we willen wel gezegd hebben dat we ontzettend blij zijn met hun bijdrage.

Structurele ondersteuning

Naast eenmalige ondersteuning ontvangen wij van verschillende organisaties ook steun op meer structurele basis. Het gaat dan bijvoorbeeld om speciale tarieven voor diensten, bloemen of bladen, de catering tijdens onze open dag of de jaarlijkse storting van een bijdrage. Het logo van deze ondersteuners vindt u op het sponsorbord in de hal van ons hospice en op onze website. Op die website vindt u overigens ook twee korte filmpjes waarin sponsors vertellen waarom ze het zo belangrijk vinden om te steunen. We bevelen u die filmpjes van harte aan.

Continuïteit

Natuurlijk willen we de continuïteit van onze organisatie borgen waar we maar kunnen. Daarom proberen we in 2019 structurele geldelijke ondersteuning te

organiseren voor zaken als de opleiding van vrijwilligers, het onderhoud en cliënt-gebonden kosten. Het zou fantastisch zijn als organisaties die ons werk waarderen ons structureel willen gaan steunen. We gaan graag met die partijen in gesprek. Ook over een eventuele tegenprestatie. Het vernoemen van de vrijwilligersopleiding of de verblijfsruimten bijvoorbeeld.

Onze dank

We danken iedereen die ons steunt van harte voor de goede giften. Hoe groot of klein een gift ook is, wij voelen ons er oprecht door gesteund. U maakt ons werk immers mede mogelijk.

Op deze plaats willen we u er tot slot graag op wijzen dat onze organisatie de ANBI-status heeft. Dat is belangrijk, want giften aan organisaties met een ANBI-status zijn aftrekbaar van de belasting.

Wilt u ons steunen?

Wat uw bijdrage ook is, wij stellen uw steun zeer op prijs. Wanneer u een financiële donatie overweegt, dan verzoeken wij u bij de overboeking bij 'opmerking' uw naam en adres te vermelden. Wij vinden het fijn om u te kunnen bedanken. Waar wij nu behoefte aan hebben:

- Sponsoring koffie/thee voor onze gasten en bezoek
- Linnengoed
- Vloerbedekking
- Realisering van virtuele rondtoer op de website
- Fotopresentatieboekje voor belangstellenden
- Smart tv's voor op de gastenkamers

Vrijwilliger worden?

Bij onze stichting werken vooral vrijwilligers. Denk je erover onze organisatie als vrijwilliger te komen versterken? Kijk voor meer informatie op onze website of neem vrijblijvend contact met ons op via de mail. Bellen kan ook. Liefst van maandag t/m donderdag tussen 09.00 en 12.00 uur (0183 - 40 60 40).

Contact: Majolijn Mutters (Directeur)
Adres: Haarstraat 29, 4201 JA Gorinchem
Telefoon: (0183) 40 60 40
E-mail: info@hospice-gorinchem.nl
Internet: www.hospice-gorinchem.nl

Rabobank: NL53 RABO 0397 2226 37
ABN Amro Bank: NL68 ABNA 0403 6762 82

Ontvangt u onze nieuwsbrief liever digitaal? Laat het ons weten via een mail naar: info@hospice-gorinchem.nl

Maak kennis met de nieuwe directeur van Hospice Gorinchem; Majolijn Mutters 'Wat een prachtorganisatie'

"Al een tijdje keek ik regelmatig op de website van Hospice Gorinchem. Dat kwam doordat ik in de loop van m'n leven ouders en dierbare vrienden verloren heb en ook in mijn werkzaam leven graag nog iets wilde betekenen voor mensen in de laatste levensfase. Toen de advertentie voor een hoofd Hospice voorbij kwam, zei ik dan ook tegen mezelf: en nu ga je het ook proberen! Dat werd mijn eerste externe sollicitatie in 27 jaar."

Loopbaan

Na de opleiding verpleegkunde behaalde Majolijn de kinderaantekening en volgde ze de Hbo-opleiding Zorgmanagement. Ze werkte de laatste 15 jaar als hoofd op verschillende poliklinieken en had daarmee leuke en ook hectische banen. "Op een gegeven moment was ik toe aan iets anders. Hospice Gorinchem trok me. De organisatie is kleiner, de omgeving warmer en het werk minder hectisch. Ik sta nu dicht bij vrijwilligers, gasten en mensen die we thuis ondersteunen. Ik sta er samen met anderen middenin en in zo'n mensenorganisatie werken vind ik fijn."

Een warm bad en een gespreid bed

"Vaak denken mensen dat een hospice-organisatie zo verweven is met de dood dat het er koud aanvoelt, maar dat is dus absoluut niet zo", vertelt Majolijn. "Ik ben niet alleen in een warm bad terecht gekomen, maar ook in een gespreid bedje. Alles is hier goed georganiseerd en ons bestuur is deskundig, betrokken en altijd bereikbaar. Ik heb het dan ook vreselijk naar m'n zin hier en heb geen seconde spijt gehad van mijn overstap."

Een vrijwilligersorganisatie

"Toen ik begon, verraste de betrokkenheid en professionaliteit van de vrijwilligers me het meest. Stuk voor stuk hebben ze het hart op de goede plaats. Hun bereidheid die dingen te doen die voor mensen in de laatste levensfase belangrijk zijn, is echt heel groot. Maar ze ervaren hun werk binnen onze organisatie ook als waardevol voor zichzelf. Toch moeten we er door de grote personeelstekorten in de zorg én de veelheid aan mantelzorgtaken echt aan trekken vrijwilligers binnen te halen. Ik maak me daar de komende tijd graag hard voor."

De exploitatie

"Ook voor het binnenhalen van sponsor-gelden die voor het draaien van een gezonde exploitatie hard nodig zijn voel ik me (mede) verantwoordelijk. Het moeten vragen om een bijdrage is natuurlijk niet altijd fijn. Ik zou het dan ook fantastisch vinden als sponsors naar ons toekomen omdat ze vinden dat we mooi en belangrijk werk doen en ze ons daarbij willen steunen. Het zou ons enorm helpen als dat vaker en structureler zou gebeuren. Iedereen die zich aangesproken voelt is dus van harte welkom."

Majolijn Mutters
Directeur, Hospice Gorinchem

Veranderingen?

Majolijn: "Er loopt heel veel goed bij Hospice Gorinchem. Daarom blijven we investeren in de contacten met vrijwilligers en externe partijen en houd ik samen met Karin (Coördinator Zorg Karin van Vugt, red.) de focus op de kwaliteit. Als team – een goede combinatie van wat ouder en wat jonger – zullen we onze prachtige organisatie met veel enthousiasme verder professionaliseren en klaarstomen voor een bestendige toekomst."

Hospice
Gorinchem
**geeft ook
presentaties**

Interesse? Bel voor
meer informatie!

Ria van den Berg neemt afscheid van Hospice Gorinchem

Op 25 oktober 2018 namen familie, vrienden, collega's, vrijwilligers en zakelijke contacten op een feestelijke wijze afscheid van Ria van den Berg als directeur van Hospice Gorinchem.

Tien jaar heeft ze met veel enthousiasme en verve deze functie vervuld. Een periode waarin veel is gebeurd: een grote en kleine verbouwing van het pand aan de Haarstraat, een nieuw logo, een nieuwe website, een prachtige hospicefilm en een verkorte versie daarvan. Soms van alles tegelijkertijd.

Woorden van dank werden gesproken door bestuursvoorzitter Dick Roza en collega coördinator Karin van Vugt. Beiden boden haar een afscheidscadeau aan. Ook vanuit haar gezin werd door dochter Eline een cadeau aangeboden.

We zijn Ria dankbaar voor haar inzet en al haar werk en wensen haar voor de toekomst alle goeds. Ook wensen we hierbij haar opvolgster Majolijn Mutters veel goeds en sterkte de komende jaren.

Ria van den Berg en Majolijn Mutters

Persoonlijke ervaringen van een gast in ons Hospice

"Ja natuurlijk" riep Piet, toen ik hem vroeg of ik voor onze nieuwsbrief over zijn ervaringen in ons Hospice mocht schrijven. "Ik wil er graag wat over vertellen".

Op 20 augustus werd Piet opgenomen in het Hospice. Enige tijd hiervoor kreeg hij ernstige uitvalsverschijnselen aan de linkerkant van zijn lichaam. In het ziekenhuis wezen een CT scan en een MRI uit dat hij een hersentumor aan de rechterzijde van zijn hoofd had, waar volgens de neurochirurg niets meer aan te doen was. Dit was een enorme klap voor Piet, zijn vrouw en hun twee dochters. Deze grote sterke man was eigenlijk nooit ziek geweest. Piet had wel eens gehoord van het Hospice, maar dacht dat het heel anders was dan wat hij nu zelf elke dag ervaart. Het was volgens hem meer een "kort verblijf inrichting", een ziekenhuisachtige omgeving waar een snel levenseinde zou volgen.

Maar Piet vindt het hier juist heel gezellig. Hij is liefdevol opgevangen door alle vrijwilligers en het verplegend personeel. Het Hospice is een groot, gezellig huis, waar veel gelachen wordt en een goede sfeer heerst. Hij had nooit gedacht dat de verzorging hier zo goed zou zijn.

Ook voor zijn vrouw en kinderen wordt goed gezorgd. "Ze mogen hier ook meeten. We hebben hier ook veel privacy als we dat willen."

"Je mag zelfs elke dag kiezen wat je wilt eten!"

"Het is ook erg fijn dat je hier nooit alleen bent, er is altijd iemand om mee te praten als je dat wilt. En 's nachts is er een zuster die alle tijd voor je neemt als je dat wilt." Deze week was er een verpleegster die, toen Piet niet kon slapen, met hem gebeden heeft. Daar was hij erg blij mee. Maar ook over de vrijwilligers alle lof. Wat een prachtige gesprekken heeft hij al gehad! Piet heeft zelf ook altijd veel verhalen, over vroeger, zijn werk in de scheepvaart en over eten. Zoveel recepten als hij ons al gegeven heeft!

Piet krijgt veel bezoek in het Hospice, waar hij erg blij mee is. Bijzonder trots is hij op zijn vrouw en zijn twee dochters. Zo heerlijk dat zij toch ook hier elke dag bij hem kunnen zijn. Hij vertelt met omfloerste stem dat zijn vrouw zich veel beter houdt dan hij gedacht had...

Hij ligt wel heel veel na te denken. "Ik ben van mijn leven nooit ziek geweest, heb altijd zelf iedereen kunnen helpen. Ik dacht altijd, als dat maar niet met mij gebeurt. En nu lig ik hier...". Piet zegt te merken dat het de laatste tijd ook slechter met hem gaat. Gelukkig heeft hij heel veel steun aan dokter Nasier. "Wat een lieve man is dat!" Hij vertelt dat hij ook met de dokter over zijn levenseinde heeft gesproken. Ik vraag Piet of hij buiten deze positieve ervaringen ook nog wat tips ter verbetering heeft. "O jawel, of de deuren met een minder harde klap dicht kunnen. Als je hoofdpijn hebt is dat vooral 's nachts niet zo fijn (hier wordt inmiddels naar gekeken, red.)." En het zou fijn zijn wanneer de bedden verrijdbaar waren, dan zou je ook eens voor het raam kunnen liggen. Nou, dát zijn ze! Gelukkig kon het bed van Piet na dit gesprek snel af en toe verschoven worden.

Wat Piet echt wil benadrukken is, dat het Hospice voor hem een heel fijne plek is nu, met zoveel lieve mensen en alle persoonlijke aandacht. Het fijnste is dat hij zoveel met ons kan praten over van alles, en zeker niet alleen over zijn ziekte. Hij ervaart veel steun hier in ons huis.

Piet van Suijlekom is na een verblijf van drie en halve maand op 21 november 2018 overleden. Wij herinneren hem ons als een positieve, goedlachse en vooral bijzondere man.

'Dát hebben we weer gered!'

Het is dinsdagmiddag ongeveer 14.00 uur als Tineke den Haak aanbelt bij de familie Schouten. Al heel lang zorgt Johan nu voor zijn zieke vrouw Cora en schuift hij daarvoor alle ontspanning opzij, maar op een gegeven moment wordt het hem bijna te veel. Ondanks de bezoeken van de kinderen in het weekend en de hulp van de burens.

De vrijwilligersinzet

De wijkverpleegkundige vindt dat het nu toch echt tijd wordt om wat extra hulp in te zetten. Zij legt contact met Karin van Vugt, de zorgcoördinator van het hospice. Al snel komt deze langs voor een intakegesprek, dat heel prettig verloopt en de familie Schouten veel informatie geeft over de zorg die het hospice ook thuis kan geven. Een hele opluchting! En zo komt Tineke dus over de vloer om een praatje te maken, samen wat te drinken, misschien wat voor te lezen of samen t.v. te kijken. Maar ze komt vooral voor Johan, ook al is hij er niet. Hij is namelijk degene die haar hulp op dit moment hard nodig heeft. Zo kan hij zich even ontspannen, even opladen. Zodat hij er daarna weer tegenaan kan thuis. Eerst wil Johan nog niet gelijk de deur uit, want het voelt toch een beetje als in de steek laten: hij een pleziertje en zijn vrouw daar maar ziek op bed. Maar Cora maakt nogmaals duidelijk dat zij het echt niet vervelend vindt, maar juist fijn voor hem dat hij even plezier maakt.

Tineke

Tineke komt al meer dan 20 jaar als vrijwilliger vanuit het hospice bij mensen over de vloer. Met haar achtergrond van werken in het bedrijf van haar ouders (café, zalencentrum en slijterij) en ruim 25 jaar in het ouderencentrum in Streefkerk heeft ze geleerd om met mensen om te gaan. Luisteren en kijken wat ze nodig hebben. Na het verzorgen van haar schoonvader die na een lang ziekbed thuis kon overlijden, realiseerde ze zich hoe belangrijk het is om tot het einde toe thuis te kunnen blijven. Toen dan ook enige tijd later in de krant een oproep stond van de Vrijwillige Terminale Thuiszorg, heeft ze zich gelijk aangemeld. Na een motivatiebrief, een gesprek thuis en een degelijke cursus is ze in 1999 aan de slag gegaan. "Het was best spannend hoor, die eerste keren, want je hebt geen idee bij wie je komt en hoe het zal gaan. Ook aan de andere kant is het spannend, want er komt toch wel een wildvreemde vrouw (of man)

over de vloer die in je kastjes moet als ze koffie of thee wil zetten. Maar al heel gauw ontstaat er een vertrouwensband.

In de beginfase heeft ze ook nog wel in het hospice gewerkt, maar tóch ging ze liever naar de mensen thuis. "Je bouwt zón band met mensen op." De inzetten variëren van enkele weken tot maanden. "Ik ben ook wel eens meer dan een jaar op hetzelfde adres geweest." Vanuit het hospice worden we ook altijd goed begeleid. Altijd na een inzet was er telefonisch contact met de zorgcoördinator om wat door te spreken. Dat konden praktische dingen zijn, maar ook dingen waar je tegenaan was gelopen of waar je mee zat. Eens in de zoveel tijd hadden we een contactmiddag met de andere thuisinzetters en kon je je verhaal kwijt aan elkaar.

In de laatste fase zijn we er vaak niet meer bij. Juist dan probeert de familie er zowel overdag als 's nachts te zijn. Meestal worden

we na een paar dagen gebeld door Karin. Vaak ga ik nog even langs en/of ben ik bij de uitvaart. En soms maken we nog een afspraak voor een keer daarna. Dat hoeft natuurlijk niet vanuit het hospice, maar als ik een band met mensen heb opgebouwd, kan ik die niet zomaar doorsnijden. Ook ik heb het nodig om op een goede manier afscheid te nemen. Want dát heb ik natuurlijk in die 20 jaar heel veel gedaan."

Zorg thuis

Het verbaast Tineke trouwens dat er maar zo weinig mensen weten dat het hospice ook mensen thuis ondersteunt. Vaak wacht men ook veel te lang met het aanvragen van hulp. Dan is de mantelzorg al zo ontzettend moe. Dat is jammer omdat dat soms ten koste gaat van de geestelijke en lichamelijke gezondheid van de mantelzorgers én van de relatie. Ze zou echt alle huisartsen, wijkverpleegkundigen én andere verzorgenden willen oproepen: neem contact op met Hospice Gorinchem en maak werk van het krijgen van de juiste ondersteuning van mantelzorgers. Het kan juist in die laatste fase van het leven zoveel toevoegen.

De namen van Johan en Cora Schouten in dit artikel zijn gefingeerd (red.)

"Iedere keer als ik meemaak dat iemand thuis heeft kunnen sterven heb ik zoiets van: dát hebben we weer gered! Want thuis sterven willen we toch allemaal?"

Tineke den Haak;
20 jaar vrijwilliger thuiszorg
Hospice Gorinchem

(Foto; Cok Slijkkoord)